

[Thor kil Kristensen.]

nugældende udskrivningslov, som omhandler beskatning af lotterigevinster og lignende, og det vil jo i praksis hovedsagelig sige udenlandske lotterigevinster. Det blev her bemærket, at der særlig tænkes på det tyske lotto, der har været så meget omtalt. Det var den højtærede finansministers mening, at vi skulle opretholde denne bestemmelse i loven, men at den skulle administreres sådan, at disse lottogevinster og lignende blev beskattet som almindelige løbende indkomster, men at man dog naturligvis i de tilfælde, hvor ganske særlige forhold talte derfor, kunne ændre denne fremgangsmåde. Det forekommer os, at det ville være bedre at lade denne bestemmelse gå ud af udskrivningsloven, således at vi ikke her havde nogen særbestemmelse, men at dette automatisk gik ind under indkomstbeskatningens almindelige regler. Er der ganske særlige tilfælde, som ministeren antydede, hvor der kan være grund til at foretage lempelser, kan man også her benytte den almindelige regel i statsskattelovens § 37, stk. 1. Det vil derfor, forekommer det os, give klarere linjer, om denne bestemmelse udgår af udskrivningsloven og man nøjes med den almindelige nødbestemmelse i statsskatteloven.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om det, som jo er hovedindholdet i lovforslaget, nemlig det, der kaldes et første forsøg på at gennemføre proportional skat et stykke op i indkomstklasserne. Det var interessant for mig at høre det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen iver for at påvise, at det var socialdemokratiet, der var ophavsmand til dette princip indførelse i dansk skattelovgivning. Det ærede medlem var ivrig efter at overbevise os om, at det var hans parti, der nu ville, at vi så vidt muligt skulle gå væk fra progressionen og gå over til det proportionale system. Dette fremkaldte hos mig særlige mindelser om mine oplevelser for godt 8 år siden, da jeg som finansminister i ministeriet Erik Eriksen fremsatte forskellige skatteforslag her i tinget; da kunne socialdemokratiet, som jo dengang var i opposition, ikke få disse skattelove progressive nok, og vi blev af den daværende opposition, som jo havde flertallet, tvunget til at gøre dem mere progressive bl. a. ved at

indføre en særlig skat på tillægsindkomster. Nu er socialdemokratiet altså blevet klogere, og jeg vil gerne complimentere det højtærede socialdemokrati for dette fremskridt.

I øvrigt er der vel grund til at pege på, at det princip, man nu altså vil til at nærme sig her i Danmark, har man haft i England i meget lang tid, så de, der har fulgt en lille smule med i engelsk historie og engelsk politik, behøver for så vidt ikke at diskutere, hvem af os her i Danmark der har fundet på det; det har nemlig ingen af os, det har England, som i så mange henseender har dannet mønster for de øvrige demokratiers udvikling.

Venstre har sympati for tanken om at gennemføre proportional skat et stykke op i indkomstklasserne — det fremgår af det forslag til folketingsbeslutning, som det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen også nævnedes. Men vi er ikke tilfredse med den måde, hvorpå det gennemføres i det lovforslag, der her er fremsat.

De indkomstgrupper, hvor det særlig ville have betydning at gennemføre en proportional skat, ville vel i det store og hele være mellemindkomsterne. For det første fordi disse indkomster her i landet er forholdsvis hårdt beskattet sammenlignet med andre indkomstgrupper. Der er vist almindelig enighed om, at Danmark er et land, hvor mellemindkomsterne behandles hårdere i forhold til andre indkomster, end det sker i de fleste andre lande. Men dertil kommer, at det, som er den egentlige idé med at indføre en proportional skatteudskrivning i stedet for en progressiv, skal være, at man formindsker beskatningen af indtægtsforhøjelse. Derved skal man animere folk til at forhøje deres indkomster ved at gøre en forøget indsats i landets økonomi. Det er vel den egentlige tanke med det hele, og der er næppe tvivl om, at man netop hos dem, der har mellemindkomsterne, finder en stor del af de mennesker, som både har muligheden for at gøre en forøget indsats og er sådan indrettet, at de ville have interesse derfor, hvis det skattemæssigt var bekvemmere, end det er i øjeblikket. Men nu er det netop sådan, at den proportionale skat, som her er foreslået, stort set standser dér, hvor mellemindkomsterne begynder, og når man ikke har disse mellemindkomster